

[Stauning.]

til Spekulation, maa finde Sted dels i Ministeriet og dels i det foreslaaede Rigsdagsudvalg. Sker dette, vil vi meget godt kunne tænke os en Ændring paa dette Punkt. Dette Tilbud har dog ikke medført nogen Art af Imødekommenhed fra den Side, hvorfra Indvendingen kom. Det samme gælder de øvrige Bestemmelser, der heller ikke, hvad der ogsaa vides fra Forhandlingerne i forrige Omgang, af os opfattes som noget Ultimatum, om hvilket Forhandling er udelukket. Vi har selvfølgelig paa alle Punkter været villige til at gaa ind i en positiv Forhandling, hvis man maatte mene, at der saa kunde fremskaffes et Grundlag for den Støtte til Erhvervslivet, som man dog fra nogle Sider erkender neppe helt kan undværes. Vi maa saa meget mere beklage den afvisende Holdning overfor Forhandlinger om Ændringsforslaget, som det stadig har været os bekendt, at der indenfor de Industrier, der i første Linie føler sig ramt, er betydende Kredse, som særdeles gerne havde set, at Forhandling var blevet optaget paa det af os foreslaaede Grundlag. Nogle Besvarelser, som jo ikke har foreligget for Udvalget om dette Lovforslag, men for et andet af Rigsdagen nedsat Udvalg, viser da ogsaa til fulde Rigtigheden af, at der i flere af Erhvervene er en saadan Villie til, eller Ønske om Forhandlinger optaget paa dette Grundlag, fordi der da utvivlsomt vilde kunne findes Veje, ad hvilke den nødvendige Støtte kunde tilvejebringes, ogsaa med den Sikring, som vi fra vor Side maa ønske. Jeg skal selvfølgelig ikke omtale disse Besvarelser nærmere, da de, som sagt, ikke foreligger for dette Udvalg; men jeg nævner blot, at ogsaa saadanne officielt fremkaldte Svar indeholder Vidnesbyrd om, at der virkelig er baade en Trang til Støtteforanstaltninger og en Forstaaelse af, at saadanne kan gennemføres med en Sikring af de Forbrugerinteresser og Statsinteresser, som vi har ment det nødvendigt at knytte som en Betingelse til det stillede Ændringsforslag.

Vi mener i øvrigt, at Situationen er saa alvorlig den Dag i Dag, at der fremdeles er Anledning til Overvejelser om de Foranstaltninger, der muligt kunde hjælpe os over Tidens Vanskeligheder. En Situation med over 75.000 arbejdsløse i dette Øjeblik — et Tal, som vi har haft nu i hvert Fald i 3 Vintre —, en saadan Situation synes os særdeles alvorlig. Ministeriet har nu uden Resultat bekæmpet Krisen i 15 Maaneder med Taler og ved Nedskæringer, hvorved Købeevnen jo er blevet yderligere formindsket. Intet er sat ind overfor Krisen og Arbejdsløsheden.

Vi kan derfor ikke se andet end, at Tiden fremdeles kræver Overvejelse af de Midler, som Samfundet kan sætte ind for at hidføre en Bedring i Forholdene; og vi bestrider absolut den Opfattelse, der har fundet Udtryk i den konservative Presse, og som gaar ud paa at hævde, at Krisen er ophørt. Naar der i Dag, i den tredje Vinter, er et Arbejdsløshedstal som det, vi nu har, saa er det en dristig Paastand, at Industrikrisen i Virkeligheden er overvundet. Vi lever tværtimod i en særdeles alvorlig Beskæftigelseskrise og har Udsigt til ud i en ganske uvis Fremtid fremdeles at leve i denne Beskæftigelseskrise. Og i Virkeligheden er en Beskæftigelseskrise jo af en langt alvorligere Karakter end en Betalingskrise eller de andre Former for almindelige forbigaaende Kriser, som man kender. En Beskæftigelseskrise, saadan som vi nu staar overfor den, har langt stærkere Bud til Regeringen og Lovgivningsmagten end en Krise, hvor det drejer sig om, at nogle Medborgere har Vanskelighed med deres Betalinger. Derfor mener vi fremdeles, at Tiden og Situationen i høj Grad paakalder Samfundets Hjælp; og derfor har vi ogsaa ment det nødvendigt paa ny at føre disse Ændringsforslag frem for den høje Rigsdag for dog at prøve, om det virkelig er saa, at disse Ændringer ikke er i Stand til at fremkalde den Villie til Forhandling, som vi altsaa indenfor Udvalget ganske har savnet.

Der kunde selvfølgelig til Sagen i øvrigt fremsættes mangfoldige andre Betragtninger, som jeg dog, som sagt, skal give Afkald paa ved denne Lejlighed. Hvis man finder Anledning dertil, kommer der antagelig en tredje Behandling, hvor disse mere almindelige Betragtninger jo rettelig hører hjemme. Jeg skal derfor nøjes med paa Udvalgets Vegne at indstille Sagen til Behandling, saaledes som de 4 Mindretal foreslaar det; og paa mit Partis Vegne, paa det socialdemokratiske Mindretals Vegne, skal jeg anbefale det fremsatte Ændringsforslag, som er det eneste, der findes i Betænkningen.

Himmelstrup: Da denne Sag, det her foreliggende Forslag om aktiv Erhvervsstøtte, var til første Behandling i Fjor, udtalte saavel den højtærede Handelsminister som jeg paa Partiet Venstres Vegne, at vi var beredte til at gaa ind i en saglig Drøftelse af de Spørgsmaal, som Forslaget rejste; men samtidig gav vi Udtryk for en Række Betæneligheder, som allerede paa det daværende Tidspunkt for os knyttede